

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย
กับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
พ.ศ. ๒๕๖๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินโดนีเซียให้เป็นไปตามสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ท้ายพระราชบัญญัตินี้

การแก้ไขเพิ่มเติมรายชื่อความผิดในภาคผนวกแห่งสนธิสัญญาตามวรรคหนึ่งเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหดระกิตย
รองนายกรัฐมนตรี

สนธิสัญญา
ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

มีความปรารถนาที่จะกระชับความผูกพันแห่งมิตรภาพที่มีมาใน
ประวัติศาสตร์ระหว่างประเทศทั้งสอง

พิจารณาเห็นว่า เพื่อความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่าง
ประเทศทั้งสองในกระบวนการยุติธรรมนั้น จะต้องมีการทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่ง
ผู้ร้ายข้ามแดนกันไว้

จึงได้ทำความตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติและเงื่อนไขตามที่ระบุในสนธิสัญญานี้
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย รับว่าจะส่งตัว
บุคคลทุกคน ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีฝ่ายที่ร้องขอกำลังดำเนินคดี หรือซึ่ง
เจ้าหน้าที่ดังกล่าวต้องการตัวเพื่อลงโทษตามคำพิพากษา ให้แก่กันและกัน

ข้อ ๒
ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

(๑) ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้สำหรับความผิดบรรดาที่มีรายชื่ออยู่
ในภาคผนวกแห่งสนธิสัญญานี้

(๒) ความผิดบรรดาที่บัญญัติไว้ในวรรค (๑) ของข้อนี้ ให้รวมถึงการ
ใช้สนับสนุน และการพยายามกระทำความผิดเช่นนั้นด้วย

(๓) การแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกที่กล่าวไว้ในวรรค (๑) อาจกระทำได้
เป็นครั้งคราว โดยความตกลงร่วมกันระหว่างภาคีทั้งสองฝ่าย ความตกลงเช่นนั้นให้
บันทึกไว้ในหนังสือแลกเปลี่ยนทางการทูต

ข้อ ๓

ความผิดทางการเมือง

(๑) จะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าความผิดที่ได้รับการร้องขอนั้น ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง

(๒) การปลงชีวิตหรือพยายามปลงชีวิตประมุขแห่งรัฐ หรือสมาชิกในครอบครัวของประมุขแห่งรัฐ หรือผู้รักษาการแทนประมุขแห่งรัฐ มิให้ถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งสนธิสัญญานี้

ข้อ ๔

การส่งคนชาติข้ามแดน

(๑) ภาคแต่ละฝ่ายมีสิทธิที่จะปฏิเสธการส่งคนชาติของตนข้ามแดน

(๒) ถ้าภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอไม่ส่งคนชาติของตนข้ามแดนเมื่อภาคฝ่ายที่ร้องขอได้ร้องขอมา ภาคฝ่ายนั้นจะต้องเสนอคดีนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อฟ้องร้องต่อไป เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภาคฝ่ายที่ร้องขอจะต้องส่งสำนวนข้อสันเทศ และพยานเอกสารหรือพยานวัตถุที่เกี่ยวกับความผิดนั้นให้แก่ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ

(๓) โดยไม่คำนึงถึงวรรค (๒) ของข้อนี้ ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอไม่ต้องเสนอคดีนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อฟ้องร้อง ถ้าเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไม่มีอำนาจในคดีนั้น

ข้อ ๕

สถานที่ที่ความผิดเกิดขึ้น

ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขออาจปฏิเสธที่ส่งบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวข้ามแดนสำหรับความผิดซึ่งตามกฎหมายของตนถือว่าเป็นการเกิดขึ้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในอาณาเขตของตน หรือ ณ สถานที่ซึ่งถือว่าเป็นอาณาเขตของตน

ข้อ ๖

ความผิดเดียวกันซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินคดี

ภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขออาจปฏิเสธที่จะส่งบุคคลซึ่งถูกให้ข้อส่งตัวข้ามแดน ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีเช่นว่านั้นกำลังดำเนินคดีต่อบุคคลผู้นั้นอยู่เกี่ยวกับความผิดซึ่งได้รับการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๗

การไม่ลงโทษซ้ำ

จะไม่มี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้วต่อบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวเกี่ยวกับความผิดซึ่งได้รับการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๘

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาความผิดเฉพาะเรื่อง

บุคคลผู้ถูกส่งตัวข้ามแดนแล้วจะไม่ถูกฟ้อง ถูกลงโทษ หรือถูกคุมขังสำหรับความผิดใด ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนส่งตัวบุคคลนั้น นอกจากความผิดที่บุคคลนั้นถูกส่งข้ามแดน เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้

(ก) เมื่อภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ ซึ่งได้ส่งตัวบุคคลนั้นยินยอมคำร้องขอให้ให้ความยินยอมจะต้องส่งให้ภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอพร้อมกับเอกสารที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๑๕ และในกรณีที่ความผิดที่ขอให้ให้ความยินยอมนั้น เป็นความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามบทบัญญัติของข้อ ๒ แห่งสนธิสัญญานี้แล้ว จะต้องให้ความยินยอมเสมอ

(ข) เมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสจะออกจากอาณาเขตของภาคีที่ตนได้ถูกส่งตัวไปให้ แต่มิได้ออกไปภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัวเด็ดขาดแล้ว หรือได้กลับเข้ามาในอาณาเขตนั้นอีกภายหลังที่ได้ออกไปแล้ว

ข้อ ๙

การจับกุมชั่วคราว

(๑) ในกรณีเร่งด่วน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีฝ่ายที่ร้องขออาจร้องขอให้จับกุมบุคคลที่ต้องการตัวไว้ชั่วคราว เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอจะวินิจฉัยเรื่องนี้ตามกฎหมายของตน

(๒) ในคำร้องขอให้จับกุมชั่วคราวจะต้องระบุว่ามีเอกสารที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๕ อยู่แล้ว และว่าตนตั้งใจจะส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน คำร้องขอนั้นจะต้อง

ระบุด้วยว่า ความผิดใดที่จะร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และความผิดเช่นนั้นได้เกิดขึ้นเมื่อใด และที่ใด กับจะต้องแจ้งรูปพรรณของบุคคลที่ต้องการตัวเท่าที่จะทำได้

(๓) คำร้องขอให้จับกุมชั่วคราวนั้น ในประเทศไทยจะต้องส่งให้อธิบดีกรมตำรวจ และในประเทศอินโดนีเซียจะต้องส่งให้สำนักงานกลางแห่งชาติ(เอน.ซี.บี) อินโดนีเซีย องค์การตำรวจสากล โดยจะส่งโดยทางการทูต หรือส่งโดยตรงทางไปรษณีย์หรือโทรเลข หรือโดยผ่านทางองค์การตำรวจสากล (อินเตอร์โพล) ก็ได้

(๔) ภาคฝ่ายที่ร้องขอจะต้องได้รับแจ้งผลการร้องขอของตนโดยไม่ชักช้า

(๕) การจับกุมชั่วคราวอาจให้สิ้นสุดลงถ้าภายในระยะเวลา ๒๐ วัน หลังการจับกุม ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอมิได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารที่กล่าวไว้ในข้อ ๕

(๖) การปล่อยตัวจะไม่เป็นการกระทบกระเทือนแก่การจับกุมใหม่ และการส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนในภายหลัง

ข้อ ๑๐

การส่งตัวบุคคลที่จะส่งข้ามแดน

(๑) ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอจะต้องแจ้งโดยทางการทูตให้ภาคฝ่ายที่ร้องขอทราบการวินิจฉัยของตนเกี่ยวกับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

(๒) การปฏิเสธคำร้องขอใด ๆ จะต้องให้เหตุผลประกอบด้วย

(๓) ถ้ามีการตกลงตามคำร้องขอ จะต้องแจ้งให้ภาคฝ่ายที่ร้องขอทราบสถานที่และวันส่งตัว ตลอดจนระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวได้ถูกคุมขังเพื่อการส่งตัวด้วย

(๔) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค (๕) ของข้อนี้ ถ้าบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวมิได้ถูกรับเอาตัวไปในวันนัดหมาย บุคคลนั้นอาจได้รับการปล่อยตัวหลังจากพ้นเวลา ๑๕ วัน และไม่ว่าในกรณีใด ๆ จะต้องได้รับการปล่อยตัวหลังพ้นเวลา ๓๐ วัน และภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขออาจปฏิเสธที่จะส่งบุคคลผู้นั้นข้ามแดนในความผิดเดียวกันนั้นได้

(๕) ถ้าโดยพฤติการณ์นอกเหนือการควบคุมของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ทำให้ภาคฝ่ายนั้นไม่อาจส่งตัวหรือรับตัวบุคคลที่จะต้องส่งข้ามแดนนั้นได้ ภาคฝ่ายนั้นจะต้องแจ้งให้ภาคอีกฝ่ายหนึ่งทราบ ภาคทั้งสองฝ่ายจะต้องตกลงกันในเรื่องวันส่งตัวครั้งใหม่ และให้ใช้บทบัญญัติวรรค ๔ ของข้อนี้บังคับ

ข้อ ๑๑

การเลื่อนการส่งตัว

ภายหลังจากที่ภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอได้วินิจฉัยในเรื่องคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว ภาคีฝ่ายนั้นอาจเลื่อนการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวเพื่อดำเนินคดีต่อบุคคลนั้นโดยภาคีนั้นก็ได้ หรือถ้าบุคคลนั้นได้ถูกตัดสินลงโทษแล้วเพื่อบุคคลนั้นจะได้รับโทษในอาณาเขตของภาคีฝ่ายนั้น สำหรับความผิดนอกเหนือจากความผิดซึ่งได้มีการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๑๒

การส่งมอบทรัพย์สิน

(๑) เท่าที่กฎหมายของตนอนุญาตไว้ และเมื่อได้รับการร้องขอจากภาคีฝ่ายที่ร้องขอ ภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอจะต้องยึดและส่งมอบทรัพย์สิน

(ก) ซึ่งอาจต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน หรือ

(ข) ซึ่งได้มาโดยผลการกระทำความผิดและซึ่งพบว่าอยู่ในความครอบครองของบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวขณะที่ถูกจับกุม หรือซึ่งค้นพบในภายหลัง

(๒) จะต้องส่งมอบทรัพย์สินที่กล่าวไว้ในวรรค (๑) ของข้อนี้ แม้ว่าจะมิได้ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนดังที่ได้ตกลงกันไว้ เนื่องจากบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวได้ตายหรือได้หลบหนีไป

(๓) เมื่อทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องถูกยึดหรือถูกริบในอาณาเขตของภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ ในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาซึ่งกำลังดำเนินอยู่ ภาคีฝ่ายนั้นอาจยึดทรัพย์สินนั้นไว้เป็นการชั่วคราว หรือส่งมอบให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งโดยมีเงื่อนไขว่าจะส่งทรัพย์สินนั้นคืน

(๔) สิทธิใด ๆ ในทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอหรือบุคคลที่สาม อาจได้มานั้นจะต้องได้รับความคุ้มครอง ในกรณีที่สิทธิดังกล่าวนี้มีอยู่จะต้องคืนทรัพย์สินนั้นโดยไม่มีค่าภาระใด ๆ ให้แก่ภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายหลังการพิจารณาคดี

ข้อ ๑๓

วิธีพิจารณา

วิธีพิจารณาเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการจับกุมชั่วคราว ซึ่งบุคคลที่ถูกขอให้ส่งข้ามแดน ให้เป็นไปตามกฎหมายของภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอเพียงฝ่ายเดียว

ข้อ ๑๔

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในอาณาเขตของภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอโดยเหตุแห่งการส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น ให้ภาคฝ่ายนั้นเป็นผู้ออก

ข้อ ๑๕

คำร้องขอและเอกสารสนับสนุน

(๑) คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร และในประเทศไทยจะต้องส่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และในประเทศอินโดนีเซียจะต้องส่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดยทางการทูต

(๒) คำร้องขอจะต้องมีเอกสารสนับสนุน คือ

(ก) ต้นฉบับหรือสำเนาที่มีการรับรองของคำพิพากษาลงโทษซึ่งใช้บังคับได้ทันที หรือของหมายจับหรือคำสั่งอื่นซึ่งมีผลบังคับเช่นเดียวกัน และได้ออกตามระเบียบการที่วางไว้ในกฎหมายของภาคฝ่ายที่ร้องขอ

(ข) คำแถลงเกี่ยวกับความผิดที่ได้มีการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งระบุเวลาและสถานที่ที่ความผิดเกิดขึ้น ลักษณะตามกฎหมายของความผิด และการอ้างบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องไว้ให้แน่นอนเท่าที่จะทำได้ และ

(ค) สำเนาตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และรูปพรรณที่แน่นอนเท่าที่จะทำได้ของบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัว พร้อมทั้งขอเสนอเทคโนโลยีซึ่งจะช่วยให้รู้จักตัวและสัญชาติของบุคคลนั้นด้วย

(๓) เอกสารที่จะใช้ในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ ๑๖

การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างภาคีทั้งสองฝ่ายอันเกิดขึ้นจากการตีความ หรือการดำเนินการให้เป็นผลตามสนธิสัญญานี้ จะต้องระงับโดยสันติด้วยการปรึกษาหารือหรือด้วยการเจรจา

ข้อ ๑๗

การเริ่มใช้บังคับ

สนธิสัญญานี้จะต้องได้รับสัตยาบัน และจะเริ่มใช้บังคับในวัน
แลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน

ข้อ ๑๘
การเลิกใช้

ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจบอกเลิกสนธิสัญญานี้ในเวลาใดก็ได้ โดยการ
บอกกล่าวล่วงหน้าหกเดือนถึงเจตนาที่จะบอกเลิกไปยังภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

การเลิกสนธิสัญญานี้จะไม่เป็นการเสียหายแก่การดำเนินคดีใด ๆ ซึ่ง
ได้เริ่มไปแล้วก่อนวันเลิกเช่นว่านั้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดย
ถูกต้องจากรัฐบาลของตนแต่ละฝ่าย ได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ยี่สิบเก้า มิถุนายน
คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยเจ็ดสิบหก เป็นภาษาไทย ภาษาอินโดนีเซีย และ
ภาษาอังกฤษ ตัวบททุกฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่ากัน ในกรณีที่มีความแตกต่างกัน ให้
ถือตัวบทภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับรัฐบาลแห่ง
ราชอาณาจักรไทย
พิชัย รัตตกุล

สำหรับรัฐบาลแห่ง
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
มอคตาร์ กุสุมาตมัตจา

ภาคผนวกที่อ้างถึงในข้อ ๒
รายชื่อความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

- (๑) ม้าผู้อื่นโดยเจตนา
- (๒) ม้าผู้อื่นโดยประมาท หรือม้าผู้อื่นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่ถึงขั้นม้าผู้อื่นโดยเจตนา
- (๓) ข่มขืนกระทำชำเรา
- (๔) พรากผู้เยาว์และลักพาตัว
- (๕) ทำร้ายร่างกาย
- (๖) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังโดยมิชอบ
- (๗) ชื้อหรือจำหน่ายบุคคลใดเพื่อจะเอาบุคคลนั้นลงเป็นทาส หรือติดต่อซื้อขายทาสเป็นปกติวิสัย
- (๘) ความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับหญิงและเด็กหญิง
- (๙) บุกรุกเข้าไปในเคหสถาน ลักทรัพย์ในเคหสถาน ลักทรัพย์ และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๑๐) ชิงทรัพย์
- (๑๑) ปลอมเอกสารและความผิดที่เกี่ยวข้อง
- (๑๒) เบิกความเท็จ แสดง ทำ และใช้พยานหลักฐานเท็จ
- (๑๓) ทำลายทรัพย์สินหรือทำให้ทรัพย์สินเสียหาย โดยจงใจหรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๑๔) ยักยอก
- (๑๕) ฉ้อโกงและหลอกลวง
- (๑๖) ให้สินบนและฉ้อราษฎร์บังหลวง
- (๑๗) กระรโชก
- (๑๘) ความผิดเกี่ยวกับธนบัตร เหรียญกษาปณ์ และแสตมป์ของรัฐบาล
- (๑๙) นำสินค้าเข้าหรือออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๒๐) วางเพลิง
- (๒๑) ความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาอันตรายและยาเสพติดให้โทษ
- (๒๒) มีไว้ในครอบครองหรือค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุน หรือวัตถุระเบิดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๒๓) โจรสลัดตามกฎหมายระหว่างประเทศ

- (๒๔) จมหรือทำลายเรือในทะเล หรือสมคบกันกระทำความผิด
ดังกล่าว
- (๒๕) ประทุษร้ายบนเรือในทะเลหลวงโดยเจตนาฆ่า หรือทำร้าย
ร่างกาย
- (๒๖) ก่อการจลาจลหรือสมคบกันเพื่อการก่อจลาจลตั้งแต่สองคนขึ้นไป
ไปในเรือทะเลหลวงต่ออำนาจหน้าที่ของนายเรือ
- (๒๗) ความผิดอื่นใดที่เพิ่มเติมจากภาคผนวกนี้ตามมาวรรค (๓) ของข้อ
- ๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทย และสาธารณรัฐอินโดนีเซียได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๙ ในการนี้จะต้องมีกฎหมายเพื่อบรรจุตัวการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ศุภสรณ์ / อภิสิทธิ์ ผู้จัดทำ
๑๘/๐๓/๒๕๕๖